

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Els mil miralls

«Es diu que fa temps, en un poblet llunyà, hi havia una casa abandonada. Un dia, buscant refugiar-se del sol, un gosset va aconseguir ficar-se pel forat d'una de les portes de la casa. El gosset va pujar lentament les velles escales de fusta i, al capdamunt, es va topar amb una porta semioberta; lentament, es va endinsar en l'habitació. Amb sorpresa, es va adonar que a l'habitació hi havia mil gossets més, observant-lo tan fixament com ell els observava a ells.

El gosset va començar a moure la cua i aixecà les orelles a poc a poc. Els mil gossets van fer el mateix. Després va somriure i va bordar alegrement a un d'ells. El gosset es va quedar sorprès en veure que els mil gossets també li somreien i bordaven alegrement amb ell. Quan va sortir de l'habitació, el gosset es va quedar pensant: «Quin lloc tan agradable! Vindrè sovint a visitar-lo!»

Un temps després, un altre gosset de carrer va entrar al mateix lloc, però, a diferència del primer, en veure els altres mil gossets es va sentir amenaçat, perquè li va semblar que el miraven de manera agressiva. Va començar a grunyar i, naturalment, va veure com els mil gossets li grunyen a ell.

Es posà a bordar-los ferotgement i els altres mil gossets també li van bordar. Quan el gosset va sortir d'allà va pensar: «Aquest és un lloc horrible! Mai més tornaré a entrar-hi!»

A la porta de la casa hi havia un rètol vell que deia: «La casa dels mil miralls.»»

¿Qui, en llegir aquesta bella faula, no recorda aquella dita tan popular que diu: «Res és veritat ni és mentida, tot depèn del color del vidre amb què es mira», que els cristians hem de millorar amb la rectitud d'intenció? Dit d'una altra manera, si jo veiés les coses, les persones, i sobretot els esdeveniments, amb la mirada de Déu, amb la perspectiva de Déu, com canviaria tot!

Sant Joan de la Creu, un dels místics i poetes més emblemàtics de la nostra història i de la nostra literatura, encara ho va expressar d'una manera més encertada des de la perspectiva de la fe cristiana: «On no hi ha amor, posi amor, i traurà amor.» Vegem les circumstàncies que van donar peu a aquesta afirmació del nostre sant.

Any 1591: Joan de la Creu pateix el més gran dels menyspreus per part dels seus companys d'Orde. Ell està plenament immers en la reforma del Carmel. Li treuen tots els càrrecs i l'envien a Jaén, on viu en la pobresa i austeritat més grans. Des de Sevilla li arriba el ressò de calúmnies molt greus, esbombades per alguns frares. Quina reacció van tenir moltes persones que coneixien l'enteresa i les virtuts de Joan? Li envien cartes contenint les expressions més enceses d'afec-

te, acollida, comprensió i afecte. I de pena per la injustícia que s'està cometent amb ell. Què respon Joan de la Creu? Així contesta a una religiosa carmelita reformada: «Pel que fa a mi, filla, no li faci pena, que a mi no me'n fa cap. Déu sap el que ens convé i ordena totes les coses per al nostre bé. No pensi una altra cosa sinó que tot ho ordena Déu. **I on no hi ha amor, posi amor, i traurà amor.**»

Déu és el que ho permet tot per al nostre bé, encara que moltes vegades no ho compreguem. És Ell qui ens estimula i ens convida a descobrir el voler de Déu, posant amor on no hi ha amor. Crist ha vençut el mal. I l'ha vençut fent el bé. «Va passar per la vida fent el bé», que és la manera més eficaç i concreta de posar amor.

Mai hem d'oblidar que la realitat (o les realitats) de la vida depèn en bona mesura de com la mirem i de com ens hi acostem.

Tenir una mirada positiva cap a les persones i cap a les coses ens ajudarà a gaudir més de la realitat que si la mirem amb ulls tèrbols, amb tristesa, amb ressentiment.

L'amor porta a l'amor. L'amargor, a l'amargor. Que Déu ens lliuri de caure-hi!

Bon diumenge a tothom!

ENTREVISTA

Recuperar l'oremus

IGNASI DÍAZ VENTURA

Hem perdut l'oremus? és el títol del documental produït per Arturo Méndiz i promogut pel professor de religió i col·laborador de la Delegació d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona Ignasi Díaz Ventura. Es tracta d'un curtmetratge que pretén conscienciar sobre la importància de l'ensenyament de la religió per al desenvolupament integral dels infants i els joves (<http://ow.ly/4njqtF>).

Realment, hem perdut l'oremus, respecte la classe de religió?

No acabo d'entendre que hi pugui haver gent a casa nostra que posi obstacles al dret dels pares a triar l'ensenyament de la religió per als seus fills. En primer lloc, perquè és impossible entendre profundament la nostra cultura sense un coneixement mínim del missatge cristià. I perquè vivim en un país democràtic i hauria de ser inadmissible que a una família se li negui el dret fonamental a triar, en llibertat, l'educació religiosa i moral que vulgui per als seus fills.

Per què cal defensar la classe de religió?

Penso que tots els cristians tenim el deure de defensar i de promoure aquest dret fonamental de les famílies. De fet, el papa Francesc, a l'exhortació *Amoris laetitia*, ens diu: «L'Estat ofereix un servei educatiu de manera subsidiària, acompanyant la funció indelegable dels pares, que tenen el dret a poder escollir amb llibertat el tipus d'educació que volen donar als seus fills segons les seves conviccions» (n. 84).

A qui està destinat el documental?

A tots aquells que estan vinculats a l'educació cristiana d'infants i joves: famílies, mestres i professors de religió, preveres i religiosos i, fins i tot, als bisbes! L'objectiu és treballar per la normalització de l'ensenyament de la religió a l'escola. Confio que, principalment des del si de l'Església, es continui amb aquesta feina. Si no ho fem nosaltres, realment haurem perdut l'oremus.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

El testimoni quotidià

El mes de maig avança. Els joves monitors i monitores dels centres d'esplai i els caps dels agrupaments escoltes viuen una sobrecàrrega de responsabilitats. Mantenir i augmentar la dedicació als estudis —els que són estudiants— perquè els exàmens s'apropen; preveure l'acabament de les activitats setmanals i preparar el campament o la colònia d'estiu; mantenir l'assistència a les múltiples reunions, sense negligir les relacionades amb el creixement en la fe; trobar temps per a l'amistat i per reflexionar, per pregar... «Tot té el seu moment, sota el cel hi ha un temps per a cada cosa» (*Coh* 3,1).

Les colònies i campaments arrelen en la llarga tradició de l'educació en el lleure: són les activitats pròpies de l'estiu. Una tradició que de cap manera no hem de perdre, sinó que cal fer el possible, cadascú des de les seves responsabilitats, perquè en segueixi augmentant la presència en el nostre context educatiu. Però, d'altra banda, cal que aquesta tradició no sigui una simple repetició, sinó un esforç de creativitat i de resposta a les necessitats i expectatives dels infants i adolescents d'avui. Això també inclou les respostes pastorals adequades.

L'acció educativa en el desenvolupament d'aquestes activitats descansa en els educadors, els caps i els monitors; se sosté en una relació personal i en una capacitat tècnica. Se n'ha d'esperar competència, rigor educatiu i, en els que fan aquest servei en institucions eclesials, testimoni cristià. Cal demanar un caliu i un acolliment plenament humà i personalitzador, però també propostes concretes, viables i engrescadores. La preparació i la responsabilitat dels caps i monitors és la força fonamental que assegura la vitalitat d'una institució. A més, cal esperar-ne una capacitat de mestratge. L'educador ha de viure pràcticament en la seva vida uns valors bàsics de convivència, servei, civisme, austeritat, sentit de pertinença, fe, amor, compassió, generositat, justícia... Els infants i joves no trobaran la vertebració ètica i espiritual en els discursos, sinó en la relació i el testimoni quotidià dels seus educadors, quan aquests encarnen els valors que volen que siguin incorporats pels infants i joves de les seves activitats. «Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel» (*Mt* 5,16).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Consolar al triste

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el marco del año del Jubileo de la Misericordia, se convocó una vigilia de oración para «Enjugar las lágrimas», para todos los que tienen necesidad de consolación. Vigilia presidida por el papa Francisco, a celebrar en la fiesta de la Ascensión en la Basílica de San Pedro.

San Lucas refiere —explicaba el Papa— «que los apóstoles, después de haber visto a Jesús subir al cielo, regresaron a Jerusalén “con gran alegría”. ¿Cómo es esto? Precisamente porque, con la mirada de la fe, ellos comprenden que, si bien sustraído a su mirada, Jesús permanece para siempre con ellos, no los abandona y, en la

gloria del Padre, los sostiene, los guía e intercede por ellos» (2013).

Asimismo, nos dice Francisco que hoy «el mundo tiene necesidad del valor, de la esperanza, de la fe y de la perseverancia de los discípulos de Cristo. El mundo necesita los frutos del Espíritu Santo: “Amor, alegría, paz, paciencia, afabilidad, bondad, lealtad, modestia, dominio de sí”» (*Gál* 5,22).

«¡Señor, haz de mí un instrumento de tu paz!... Donde haya tristeza, ponga yo alegría. ¡Oh, Maestro!, que no busque yo tanto ser consolado como consolar; ser comprendido, como comprender; ser amado, como amar» (San Francisco de Asís).

Lectures missa diària i santoral

9. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)
[Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dijous [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sants Neure i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal). Sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Betharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. ■ Dissabte [Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia. Sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Les-tonnac, religiosa viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufra-si, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

ACTUALITAT

Diada de Sant Jordi amb un nou president i un nou arquebisbe

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i el nou arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, varen viure la seva primera festa de Sant Jordi en els seus respectius càrrecs. En primer lloc, a la capella dedicada a Sant Jordi al Palau de la Generalitat es va celebrar la missa, en la qual l'arquebisbe va concelebrar amb el cardenal Martínez Sistach —que va pronunciar l'homília—, amb el bisbe auxiliar i amb alguns sacerdots.

Al final de la celebració, Mons. Omella, amb l'estil breu i directe que el ca-

racteritza, va dir que volia fer dos obsequis al govern català i a tots els presents. «No un llibre ni una rosa, sinó dos obsequis més valuosos per a Catalunya. Primer, la meua estimació al Govern, a Barcelona i a tot Catalunya. Fa pocs mesos que sóc aquí i començo a estimar aquest poble i aquesta gent que sé que també m'estima. Segon obsequi: oferir la col·laboració de l'Església que camina a Barcelona i a Catalunya amb les institucions i associacions que treballen pel bé comú d'aquesta societat catalana.»

L'arquebisbe presidí a Montserrat per primera vegada la Vetlla de Sta. Maria

El nou arquebisbe de Barcelona, que ja va visitar Montserrat el passat 28 de desembre, tan sols 48 hores després de prendre possessió com a arquebisbe de Barcelona, va presidir per primera vegada la tradicional Vetlla de Santa Maria, el 26 d'abril al vespre.

Abans de la Vetlla va compartir el sopar i va dialogar amb la comunitat benedictina. Aquest any la Vetlla tenia com a eixos dues grans figures vinculades a Montserrat, sant Ignasi de Loio-

la i el bisbe de Vic Josep Torras i Bages, fundador de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.

En la seva homília, pronunciada íntegrament en català, l'arquebisbe Joan Josep Omella va relacionar aquestes dues figures de l'Església amb Santa Maria de Montserrat, que —va dir— «és una mare sempre acollidora que aixopluga tots els seus fills per portar-los a Crist. Maria és la porta cap a la fe».

FONT: MONESTIR DE MONTSERRAT

Una missa en solidaritat amb les víctimes d'Equador

Unes 800 persones, sobretot equatorians, van participar en l'eucaristia celebrada el dissabte 23 d'abril al vespre, a la parròquia de Santa Anna, en solidaritat de pregària i d'ajuda amb les víctimes del terratrèmol a la regió de Manabí.

El bisbe Sebastià Taltavull, que presidí l'eucaristia acompanyat per Mn. Xavier Morlans i Mn. Peio Sánchez, va destacar la importància de romandre

units en la fe i sostinguts pel Crucificat. Entre els testimonis va destacar el P. Joan Escala, membre de les Comunitats Adsis, que escrivia des de la ciutat de Portoviejo, al centre del terratrèmol.

Al final de la missa, el cònsol general d'Equador a Barcelona va indicar diverses vies per contribuir tant econòmicament com amb alguns productes bàsics a pal·liar l'emergència.

ACTUALITAT

Ramon Llull, un exemple de diàleg amb l'Islam

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) va organitzar a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona, el 26 d'abril al vespre, una sessió acadèmica en homenatge al beat Ramon Llull en el VII centenari de la seva mort (1316-2016). L'acte va comptar amb la presència dels bisbes catalans i del bisbe de Mallorca, on va néixer el beat. En les diverses intervencions es va exposar l'itinerari personal de Ramon Llull, presentat per la doctora Lola Badia com «un pioner en l'ús escrit de la llengua catalana». El Dr. Ar-

mand Puig va parlar sobre l'actualitat de la figura del beat: «Llull és un dels antics més moderns o, si es vol, un dels moderns més antics», i va afegir que l'harmonia entre fe i raó fou la línia mestra del seu pensament. El bisbe de Mallorca, Mons. Xavier Salinas, va dir que el llegat de Llull pot ser un gran consell en l'actual diàleg amb l'Islam. I l'arquebisbe de Barcelona va insistir en la dimensió missionera de Llull: «L'obra que va dur a terme hauria de servir de consell per a tot religiós que vulgui evangelitzar.»

Un llibre del papa Francesc: *L'alegria de l'amor*

Editorial Claret publica aquest llibre, que podríem dir que és d'obligada lectura per als matrimonis i les famílies cristianes. Com va dir l'arquebisbe de Barcelona en l'acte de presentació d'aquest document a l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), «és un document que cal llegir-lo tot, bé i amb calma». És un text llarg, de 258 pàgines de petit format. Però com va dir el doctor Armand Puig, rector de l'AUSP, «no és un document intemporal sinó un document fet el 2016 que intenta donar resposta als problemes d'avui». El títol en llatí és *Amoris laetitia*, i és una síntesi dels dos sínodes sobre la família, amb l'estil humà tan propi del papa Francesc.

COMENTARI **ORIOI TUÑÍ, SJ**

Ascensió de Jesús

En la darrera aparició de Jesús (text d'avui), el seu comissionat als deixebles es formula de forma molt lucana: predicar la conversió, el perdó dels pecats a tots els pobles, començant per Jerusalem (el punt culminant del relat lucà). La tasca dels deixebles és també típicament de Lluc: ser testimonis del que han viscut amb Jesús i de la seva resurrecció (cf. Ac 1,21-22). Jesús anuncia també la tramesa de la promesa del Pare, una formulació que es reprèn al començament del llibre dels Actes (l'Esperit Sant, Ac 1,4.8), que serà l'embranchida de la missió apostòlica. Aquesta missió amb aquesta força de dalt és el tema que Lluc desenvoluparà en el llibre dels Actes dels apòstols. L'Esperit serà el poder i l'embranchida de la missió apostòlica que portarà el testimoni dels deixebles de Jesús fins a Roma (Ac 28,11-31).

En contrast amb el comissionat de Jesús als deixebles de Mateu 28,18-20, Lluc tanca el seu primer volum (l'evangeli) amb l'escena de Jesús emportant-se els deixebles als afores de Jerusalem, camí de Betània i allà, mentre els beneeix, és endut amunt (al cel). Si la darrera aparició de Jesús als deixebles de Mateu remarca que Jesús «serà amb els deixebles tots els dies fins a la fi del món», Lluc, en canvi, subratlla que Jesús és emportat amunt (al cel). Tanmateix, l'escena no ha de sorprendre el lector de Lluc. Des de la narració de la manifestació de la glòria de Jesús (la transfiguració), el lector sap que Jesús coronarà la seva vida amb un èxode (9,31), una sortida, que és també un ser emportat cap amunt (al cel, 9,51). El llarg viatge de Jesús a Jerusalem, que és el centre de Lluc (9,51-19,28), és també una marxa triomfal vers el cel. I corona la vida de Jesús fins la seva tornada. Un cop més, estem a prop de l'evangeli de Joan, que parla de la mort de Jesús en termes de pas i d'exaltació. En aquests dos evangelis la persona de Jesús s'endinsa en el misteri de Déu, que ha estat el seu punt de partença. L'encarregat de dur a terme la missió apostòlica serà l'Esperit Sant, la promesa del Pare als deixebles. Després del temps de Jesús, s'obre el temps de l'Església.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

a la parròquia de Santa Maria de Sants.

Dimarts 10 (11 h). Participarà en la Jornada diocesana de Girona, amb la ponència sobre el document de la CEE «L'Església servidora dels pobres».

Dimecres 11 (9.30 h). Trobada de formació de Càritas diocesana, al Semi-

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra".»

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

de Vilapicina, amb motiu de la seva festa patronal.

Dissabte 14 (20 h). Confirmacions a la parròquia Verge de la Pau, de Sant Gervasi.

Diumenge 15 (12 h). Confirmacions a la parròquia de Sant Sebastià, de Badalona.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dilluns 9 (19 h). Beneirà la primera pedra del Centre Social Pere Oliveres,

a la parròquia de Santa Maria de Sants.

Dimarts 10 (11 h). Participarà en la Jornada diocesana de Girona, amb la ponència sobre el document de la CEE «L'Església servidora dels pobres».

Dimecres 11 (9.30 h). Trobada de formació de Càritas diocesana, al Semi-

nari Conciliar. **A les 10.30 h,** reunió de delegats episcopals, al Seminari Conciliar. També hi participarà el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull.

Dijous 12. Congregació de bisbes, al Vaticà.

Divendres 13 (20 h). Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu de Fàtima,

AGENDA

Actes

«L'Evangelí de Joan».

Dia 12 de maig, jornada acadèmica organitzada pel departament de Sagrada Escripura de la FTC (AUSP). A l'Aula Magna de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (c/ Diputació, 231, t. 934 534 925). Inscripcions: <http://goo.gl/forms/z9IB-hPTphT>, fins al dimarts 10 de maig.

XII Jornada de atenció espiritual y religiosa. Dia 20 de mayo (9.15-13.30 h), «Espiritualidad y necesidades profundas del ser humano», en el Hospital de San Rafael (pg. Vall d'Hebron 107, t. 932 112 508). Inscripció gratuïta en: Hospital Sagrat Cor (Sra. Josefa Sánchez): jsanchez@sagratcormartorell.org

Història de l'espiritualitat cristiana. El proper dijous 12 de maig (20 h), conferència sobre sant Felip Neri, a càrrec de fra Josep Manuel Vallejo. A Pompeia Grups (c/ Riera de Sant Miquel, 1 bis).

Vetlla de Pentecosta. Dissabte 14 de maig (19 h), al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55).

Pentecosta carismàtica catòlica. «Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u». Dissabte 14 de maig (21 h), vetlla (amb la col·laboració de la comunitat carismàtica de l'Emmanuel) al santuari de la Mare de Déu del Sagrat Cor (c/ Rosselló, 175). Diumenge 15 (9.45-18.30 h), recés predicat per Julián Villalobos i presidit pel bisbe emèrit Joan Godayol, a la Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9).

Festivitat de la Mare de Déu de Fàtima. Dia 13 de maig (17 h), a l'Ermida de la Llar Infantil (c/ Santuari 94 —entrada pel carrer Font Rúbia—, t. 933 575 648).

Fiesta de Santa Rafaela María. Dia 14 de mayo (12.30 h), celebració de la eucaristia en la iglesia de las religiosas esclavas del Sagrado Corazón (c/ Mallorca, 232).

Equips de la Mare de Déu de Barcelona. «Aprent a pregar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel». Dimecres 11 de maig (17.30 h), a la pquia. Verge de Natzaret (c/ Juan de Mena 29, baixos).

La estela de Charles de Foucauld. Dijous 12 de maig (19 h), presentació d'aquest llibre, de Josep Lluís Vázquez Borau, a la Llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5). Hi intervindran Nicolás Saiz, Josep Calvet, la germaneta Núria i l'autor.

Taller de cal·ligrafia. Iniciació a la lletra itàlica. Dissabte 21 de maig (9.45-18 h), al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Dolors Monserdà, 31), a càrrec de Conxa Adell, monja del monestir. Info: conxadell@gmail.com, t. 682 705 003.

Concert benèfic pro Associació Abló Pkédé. Diumenge 15 de maig (20 h), a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299), amb l'Orquestra del Col·legi de Metges de Barcelona *Ars Medica*, que interpretarà obres de Vivaldi, Haydn, Kabalevsky i Rheinberger.

Concert de música sacra. Aquest diumenge 8 de maig (20 h), Mireia Latorre (soprano), Peter Krivda (viola de gamba) i David Malet (orgue) interpretaran música de compositores italians, franceses i catalanes. A l'església de l'Esperança (c/ Palma de Sant Just 2, Barcelona). L'entrada serà gratuïta.

XVI Concert solidari. El Càntic de las Criatures, de sant Francesc d'Assís, amb Julen Ezcurra. Dijous 12 de maig (21 h), a l'església de Sant Francesc d'Assís (c/ Bertran, 14). Interpretat per l'Escolania i Cor Sine Nomine i l'Orquestra de música Transversal. Aportació: 10 €. Organitzen: Fundació Padre Damián i Església Sant Francesc d'Assís.

Breus

La Fundació Joan Maragall recorda que el proper dijous 19 de maig finalitza el termini de sol·licitud de l'Ajut a la Formació de la Fundació Joan Maragall. Podeu consultar les bases: www.fundaciojoanmaragall.org

Pelegrinatges

Apostolado de la Divina Misericordia. Peregrinació al santuario de Nuestra Señora de Lourdes. Días 10, 11 y 12 de junio. Información y reservas: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

CARTA DOMINICAL

Los mil espejos

«Se dice que hace tiempo, en un pequeño y lejano pueblo, había una casa abandonada. Un día, buscando refugiarse del sol, un perrito logró meterse por un agujero de una de las puertas de la casa. El perrito subió lentamente las viejas escaleras de madera y, al terminar de subirlas, se topó con una puerta semiabierta; lentamente se adentró en el cuarto. Para su sorpresa, se dio cuenta de que dentro de ese cuarto había mil perritos más, observándolo tan fijamente como él los observaba a ellos.

El perrito comenzó a mover la cola y a levantar sus orejas poco a poco. Los mil perritos hicieron lo mismo. Luego sonrió y ladró alegremente a uno de ellos. El perrito se quedó sorprendido al ver que los mil perritos también le sonreían y ladraban alegremente con él. Cuando el perrito salió del cuarto se quedó pensando para sí: «¡Qué lugar tan agradable! ¡Voy a venir muchas veces a visitarlo!».

Tiempo después, otro perrito callejero entró en el mismo lugar, pero, a diferencia del primero, al ver a los otros mil perritos, se sintió amenazado, ya que creía que lo miraban de manera agresiva. Luego empezó a gruñir y, naturalmente, vio cómo los mil perritos le gruñían a él.

Comenzó a ladrarles ferozmente y los otros mil perritos le ladraron también. Cuando este perrito salió de allí pensó: «¡Qué lugar tan horrible es éste! ¡Nunca más volveré a entrar aquí!».

En la portada de aquella casa había un viejo letrado que decía: «La casa de los mil espejos».

¿Quién, al leer esta hermosa fábula, no recuerda aquel dicho tan popular de que «nada es verdad ni es mentira; todo depende del cristal con que se mira», que los cristianos hemos de mejorar con la rectitud de intención? Dicho de otro modo, si yo viera las cosas, las personas, y so-

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

bre todo los acontecimientos, con la mirada de Dios, con la perspectiva de Dios, ¿cómo cambiaría todo!

San Juan de la Cruz, uno de los místicos y poetas más emblemáticos de nuestra historia y de nuestra literatura, aún lo expresó de una forma más acertada desde la perspectiva de la fe cristiana: «Adonde no hay amor, ponga amor, y sacará amor.» Veamos las circunstancias que dieron pie a esta afirmación de nuestro santo.

Año 1591: Juan de la Cruz sufre el mayor de los desprecios por parte de sus compañeros de Orden. Él está plenamente inmerso en la reforma del Carmelo. Le quitan todos sus cargos y lo mandan a Jaén, donde vive en la mayor pobreza y austeridad. Desde Sevilla le llegan ecos de calumnias muy graves, propaladas por algunos frailes. ¿Reacción de muchas personas que conocían la entereza y las virtudes de Juan? Le mandan cartas conteniendo las expresiones más encendidas de afecto, acogida, comprensión y cariño. Y de pena por la injusticia que se está cometiendo con él. ¿Respuesta de Juan de la Cruz?

Así contesta a una religiosa carmelita reformada: «De lo que a mí toca, hija, no le dé pena, que ninguna a mí me da. Dios sabe lo que nos conviene y ordena todas las cosas para nuestro bien. No piense otra cosa sino que todo lo ordena Dios. **Y adonde no hay amor, ponga amor, y sacará amor.**»

Dios es el que permite todo para nuestro bien, aunque no lo comprendamos muchas veces. Es Él quien nos estimula y nos invita a descubrir el querer de Dios, poniendo amor donde no hay amor.

Cristo ha vencido el mal. Y lo ha vencido haciendo el bien. «Pasó por la vida haciendo el bien», que es la manera más eficaz y concreta de poner amor.

Nunca debemos olvidar que la realidad —las realidades— de la vida depende en buena medida de cómo la miramos y de cómo nos acercamos a ella. Tener una mirada positiva hacia las personas y hacia las cosas nos ayudará a disfrutar más de la realidad que si la miramos con ojos turbios, con tristeza, con resentimiento. El amor lleva al amor. La amargura, a la amargura. ¡Que Dios nos libre de caer en ella!

¡Feliz domingo a todos!